

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513202602
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513202602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Milana Šebeňa a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu Marcela I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/X, W., právne zastúpeného spoločnosťou JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., Hlavná 5, 040 01 Košice, IČO: 36856967, konajúcou JUDr. Patrikom Holingom, advokátom a konateľom spoločnosti proti žalovanému Mesto Stará Ľubovňa, Obchodná 1, Stará Ľubovňa, IČO: 00330167, právne zastúpenému JUDr. Rastislavom Stašákom, advokátom, 17. novembra 14, Stará Ľubovňa, o zaplatenie 547,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5 C/53/2013 - 60 z 21. januára 2014, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Rastislava Stašáka trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 69,45 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zamietol poddĺžnícku žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 547,70 eur, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 547,70 eur od 20. 10. 2008 do zaplatenia, trov súdneho konania vo výške 410,47 eur, súdneho poplatku za vydanie poverenia vo výške 16,50 eur, nákladov na overenie exekučného titulu vo výške 36,71 eur a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 140,47 eur, ako aj náhrady trov tohto konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že vec prejednal na pojednávaní nariadenom na deň

21.1.2014, ktorého sa žalobca, žalovaný a právny zástupca žalobcu nezúčastnili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' podaním zo dňa 14.1.2014 z dôvodu kolízie termínov pojednávaní, pričom žiadal o odročenie pojednávania, nakoľko žalobca trvá na prítomnosti svojho právneho zástupcu na pojednávaní. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Vzhľadom na prítomnosť právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní a s prihliadnutím na to, že kolízia pojednávania nie je dôvodom na odročenie pojednávania, súd prejednal vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného.

Z vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/45/2009-97 zo dňa 4. 11. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/1/2011 zo dňa 11. 5. 2011, v spojení s uznesením č.k. 2C/45/2010-130 zo dňa 30. 9. 2011 a opravnými uzneseniami č.k.

2C/45/2009-137 a č.k. 2C/45/2009-138, oboma zo dňa 8. 12. 2011, bolo MFK GORAL uložené zaplatiť žalobcovi sumu 547,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 547,70 eur od 20.10. 2008 do zaplattenia a nahradiť trovy konania vo výške 410,47 eur. MFK GORAL uvedené povinnosti nespĺnil, a preto žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie (poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdom súdному exekútorovi udelené dňa 23. 4. 2012), pričom v exekučnom konaní vydal súdny exekútor Mgr. Erik Fekete exekučný príkaz sp. zn. Ex 12/12 zo dňa 7. 6. 2012 na vykonanie exekúcie príkazáním pohľadávky povinného MFK GORAL, ktorú mal voči svojmu dlžníkovi - žalovanému v tomto konaní na základe obchodno-právneho vzťahu medzi MFK GORAL a žalovaným a plnenia zo Zmluvy o poskytnutí dotácie zo dňa 21.2.2012. Súdny exekútor prikázal žalovanému ako dlžníkovi MFK GORAL, aby po doručení uvedeného exekučného príkazu poukázal žalobcovi (teda oprávnenému v exekučnom konaní) pohľadávku 547,70 eur a príslušenstvo pohľadávky: 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 547,70 eur od 20.10.2008 do zaplattenia, trovy súdneho konania 410,47 eur, súdny poplatok za vydanie poverenia 16,50 eur, náklady za overenie exekučného titulu 36,71 eur a trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 140,47 eur, a to až do výšky záväzku žalovaného voči povinnému - teda voči MFK GORAL. Žalovaný uvedenú pohľadávku a jej príslušenstvo žalobcovi doposiaľ nezaplatil.

Uznesením mestského zastupiteľstva Mesta Stará Ľubovňa (ďalej tiež iba „MsZ“) č. 245 (časť B.) zo dňa 21. 2. 2012 MsZ na zasadnutí IX/2012 schválilo dotáciu v zmysle VZN č. 44 pre MFK Goral Stará Ľubovňa na účinkovanie mužstva v 3. futbalovej lige 36.000,- eur. Dňa 21.2.2012 bola zároveň medzi MFK GORAL (ako príjemcom) a žalovaným (ako poskytovateľom) uzavretá zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie dotácie žalovaným v roku 2012 pre MFK GORAL v zmysle VZN č. 44 o poskytovaní dotácií, a to účelovej dotácie na zabezpečenie účinkovania mužstva v 3. futbalovej lige vo výške 36.000,- eur. Z uvedenej sumy časť vo výške 7.000,- eur žalovaný poukázal na účet MFK dňa 16. 3. 2012. Na zasadnutí MsZ dňa 21. 6. 2012 č. XIV/2012 uznesením č. 314 (časť B.) bola zrušená časť uznesenia MsZ č. 245 z rokovania IX/2012 zo dňa 21. 2. 2012 v časti týkajúcej sa schválenia dotácie pre MFK GORAL vo výške 29.000,- eur na účinkovanie mužstva v 3. futbalovej lige.

V zmysle VZN žalovaného mesta č. 44 sa pod pojmom dotácia rozumie nenávratný finančný príspevok poskytnutý z rozpočtu Mesta Stará Ľubovňa (článok I. ods. 2. VZN č. 44);

na poskytnutie dotácie nie je právny nárok (článok I. ods. 5. veta prvá VZN č. 44), z rozpočtu Mesta sa môžu poskytovať dotácie ostatným právnickým osobám (ďalej len žiadateľ), ktoré majú sídlo na území mesta alebo pôsobia, vykonávajú činnosť na území mesta alebo poskytujú služby obyvateľom mesta (článok II. ods. 1. písm. c) VZN č. 44); dotácie z rozpočtu Mesta podľa odseku 1. písm. c) budú poskytnuté len na podporu všeobecne prospešných služieb a všeobecne prospešných alebo verejnoprospešných účelov (článok II. ods. 2. VZN č. 44); za všeobecne prospešné služby a verejnoprospešné účely sa pre potreby tohto všeobecne záväzného nariadenia považujú rozvoj telesnej kultúry a športu (článok II. ods. 3. písm. e) VZN č. 44); na poskytnutie dotácie musí byť uzatvorená zmluva, ktorá obsahuje účel použitia dotácie (článok V. ods. 1 písm. b) VZN č. 44); nevyčerpané prostriedky musia byť vrátené na účet Mesta, z ktorého boli poskytnuté, najneskôr do 31.12. príslušného kalendárneho roka, vrátane prípadného výnosu z tejto nevyčerpanej dotácie (článok VII. ods. 2. VZN č. 44).

Po citácii ust. § 7 ods. 2,4 zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 105 ods. 1, ods. 3, § 106 ods.1 písm.a), § 107 ods.1 veta prvá, § 108 ods.1, 2, 3, § 109 Ex. por. a § 121 ods.3 Obč. zák. súd uzavrel, že žalobca má pohľadávku voči MFK GORAL vo výške 547,70 eur a jej príslušenstvo, ktorá je vymáhaná v exekučnom konaní, a že žalovanému bol doručený exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkazáním pohľadávky tak, ako je uvedené v podanej žalobe, pričom malo ísť o prikázanie pohľadávky MFK GORAL voči žalovanému zo zmluvy uzavretej medzi žalovaným a MFK GORAL dňa 21.2.2012 (o poskytnutí dotácie). Napriek tomu uzavrel, že podaná žaloba nie je dôvodná. Zmluvou zo dňa 21. 2. 2012, predmetom ktorej bolo poskytnutie dotácie žalovaným Mestskému futbalovému klubu GORAL Stará Ľubovňa, nedošlo k založeniu obchodno-právneho vzťahu medzi účastníkmi uvedenej zmluvy ako uvádza súdny exekútor v exekučnom príkaze Ex 12/12 z 7. 6. 2012. Dotácia, ktorej sa týka zmluva zo dňa 21. 2. 2012, bola poskytovaná podľa § 7 ods. 4 zákona č. 583/2004 Z.z., a to za podmienok (ako predpokladá uvedené zákonné ustanovenie) ustanovených príslušným všeobecne záväzným nariadením žalovaného (VZN č. 44), kde osobitne treba zdôrazniť, že bola poskytnutá na konkrétny účel - zabezpečenie účinkovania

mužstva v 3. futbalovej lige (v zmysle textu zmluvy z 21. 2. 2012) účinkovanie mužstva v 3. futbalovej lige (v zmysle textu uznesenia MsZ č. 245 z 21. 2. 2012). Len na tento účel mohla byť dotácia v prípade jej úplného vyplatenia používaná aj samotným MFK GORAL, teda ani samotný MFK GORAL by nemohol z tejto dotácie, podľa súdu, uhradiť svoje záväzky voči žalobcovi, nakoľko dotácia bola poskytovaná na konkrétny účel, pričom je ju možné v zmysle článku V. ods. 4. VZN č. 44 čerpať (len) na schválený účel. Účelovosť dotácie a možnosť jej použitia iba na schválený účel vyplýva aj z ustanovení článku V. odsekov 5., 6., 7., 8. a článku VII. odsekov 2., 3. VZN č. 44. Zároveň už samotný pojem dotácia znamená „venovanie“, resp. „prídela z verejných zdrojov“ a podľa súdu nezakladá, osobitne pri možnosti jej čerpania iba na konkrétny účel a povinnosť vrátenia nevyčerpaných prostriedkov ako aj prostriedkov z nej použitých na iný ako v zmluve uvedený účel (článok VII. ods. 3 VZN č. 44), medzi žalovaným a MFK GORAL vzťah dlžníka a veriteľa ako taký, a teda v danom prípade nebol zo strany súdneho exekútora podľa súdu vôbec možný postup (pokiaľ by súdny exekútor náležite zistil podmienky poskytovania dotácie žalovaným v zmysle VZN č. 44) podľa §§ 105 až 110 EP. Navyše uznesením č. 314 Mestského zastupiteľstva z 21. 6. 2012 bolo uznesenie č. 245 Mestského zastupiteľstva z 21.2.2012 zrušené v časti dotácie na rok 2012 vo výške 29.000,- eur z dôvodu nesplnenia podmienok stanovených VZN č. 44. Teda okrem čiastky 7.000,- Eur, ktorá bola poukázaná Mestskému futbalovému klubu Goral Stará Ľubovňa dňa 16. 3. 2012 z účtu mesta Stará Ľubovňa na základe zmluvy o poskytnutí dotácií zo dňa 21. 2. 2012 už ďalšie finančné prostriedky pre tento klub na rok 2012 uvoľnené neboli. Preto žalovaný nemôže byť dlžníkom povinného MFK Goral Stará Ľubovňa. Žalobca síce v konaní preukázal doručenie exekučného príkazu sp. zn. EX 12/12 exekútorom zo dňa 7. 6. 2012 žalovanému, ale nepreukázal, že žalovaný je dlžníkom MFK GORAL Stará Ľubovňa. Keďže v zmysle ust. § 109 Exekučného poriadku je pri podaní poddĺžníckej žaloby pasívne legitimovaný dlžník povinného a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z ktorých vyplýva, že žalovaný nie je dlžníkom povinného, súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia zamietol žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie na strane žalovaného.

Nad rámec potrieb zdôvodnenia rozhodnutia v predmetnej veci bolo vypořádanie sa s námietkou žalovaného, že zmluva o poskytnutí dotácie nie je platne uzavretá, keďže ju podpísal iba predseda správnej rady Ing. P. Y., hoci podľa stanov ju mali podpísať 2 štatutárni zástupcovia MFK Goral. Ohľadom tejto skutočnosti súd nevykonával osobitné dokazovanie, keďže túto námietku právny zástupca žalovaného vzniesol až na pojednávaní dňa 21.1. 2014. Súd bol toho názoru, že je nadbytočné a neehospodárne robiť dokazovanie v tomto smere už aj s prihliadnutím na to, že žalovaný vyplatil MFK dotáciu vo výške 7.000,- eur a túto z dôvodu, že je táto zmluva neplatná, nežiadal vrátiť.

Výrok o náhrade trov konania prvostupňový súd odôvodnil aplikáciou ust. § 142 ods. 1 O.s.p., s tým, že v predmetnom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu súd priznal náhradu trov, ktoré mu v tomto konaní vznikli, predstavujúce trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 138,90 eur, ktoré pozostávajú z dvoch odmien po 61,41 eur za úkony právnych služieb - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a účasť na pojednávaní 21. 1. 2014 (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a z dvoch náhrad výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške po 8,04 eur v súvislosti s realizovanými úkonmi právnych služieb.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 2 písm. d), f) O. s. p.. Poukázal na to, že na Okresnom súde v Starej Ľubovni sa viedli štyri identické konania, v ktorých si futbalisti (T. I., O. T., O. L. a Y. B.) uplatňovali svoje peňažné nároky voči Mestskému futbalovému klubu Goral Stará Ľubovňa. Vo všetkých týchto konaniach boli futbalisti ako žalobcovia úspešní, následne si svoje pohľadávky uplatnili návrhmi na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor vydal exekučné príkazy, ktorým bolo Mestu Stará Ľubovňa ako poddĺžníkovi Mestskému futbalovému klubu Goral Stará Ľubovňa prikázané, aby po doručení exekučného príkazu poukázal oprávneným prostredníctvom účtu súdneho exekútora príslušnú pohľadávku spolu s príslušenstvom. Žalobca v konaní poukazoval na prepojenosť osôb, ktoré vystupujú na jednej strane ako poslanci mestského zastupiteľstva v Starej Ľubovni a súčasne pôsobia aj v orgánoch Mestského futbalového klubu Goral Stará Ľubovňa. Mesto Stará Ľubovňa sa prvýkrát o vedení exekučného konania dozvedelo doručením exekučného príkazu dňa 11. 6. 2012. Následne dňa 21. 6. 2012 mestské zastupiteľstvo narýchlo prijalo uznesenie č. 314, ktorým pozastavilo vyplatenie

nevyčerpanej dotácie na činnosť klubu vo výške 29.000,- Eur. Osoby pôsobiace v klube, ktoré súčasne pôsobia aj ako poslanci v mestskom zastupiteľstve vedeli o štyroch identických súdnych sporoch, v ktorých podávali futbalisti „na vlas“ rovnaké podania a odvolania, rovnako vedeli o štyroch identických exekučných konaniach vedených súdnym exekútorom Mgr. Erikom Feketem. Skutočnosť, pre ktorú mestské zastupiteľstvo prijalo uznesenie č. 314, ktorým pozastavilo vyplatenie nevyčerpanej dotácie na činnosť klubu 29.000,- Eur zostala neobjasnená. V tejto súvislosti žalovaný iba uviedol, že dôvodmi zrušenia dotácie bola skutočná situácia v klube a zlé dosiahnuté výsledky mužstva v 3.futbalovej lige. V samotnom uznesení č. 314 je ako dôvod zrušenia dotácie uvedené „nesplnenie podmienok stanovených VZN č. 44“. Súd sa v rámci dokazovania týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal. Naopak, uveril tvrdeniam žalovaného bez toho, aby ich v konaní predložil relevantnými dôkazmi. Zdôrazňuje, že na dotáciu síce nárok nie je, ale na udelenú dotáciu áno. Medzi MFK Goral a mestom Stará Ľubovňa bol záväzkový vzťah s vymedzeným spôsobom plnenia zo strany mesta - jednorázovým plnením. Žalobca preto navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť, alternatívne zmeniť a priznať mu náhradu trov konania, poukázal aj na skutočnosť, že podáva odvolanie aj proti výroku o trovách konania, keďže má za to, že žalovaný v konaní úspešný nebol.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a celú vec správne aj právne posúdil. Upriamil pozornosť na tú skutočnosť, že mesto Stará Ľubovňa môže poskytnúť dotácie len na presne stanovený účel, ktorý žiadatelia deklarujú v podanej žiadosti o dotáciu. Na iný účel táto dotácia nemôže byť použitá. Po ukončení akcie, na ktorú bola dotácia poskytnutá, je vzhľadom na tú skutočnosť, že dotácia je poskytnutá z verejných zdrojov, poberateľ je povinný dotácie riadne vyúčtovať. Ak by sa zistilo, že poberateľ dotácie použil na iný ako deklarovany účel, je v zmysle čl. VII. ods. 3 Všeobecne záväzného nariadenia mesta Stará Ľubovňa č. 44 o poskytovaní dotácií, túto dotáciu povinný vrátiť. Preto, aj keby nedošlo k zrušeniu uznesenia o poskytnutí dotácií, povinný by nebol oprávnený z prostriedkov poskytnutých dotáciou záväzok, ktorý má voči oprávnenému uhradiť. Predmetná dotácia bola poskytnutá na rok 2012. V zmysle čl. VII ods. 2 Všeobecne záväzného nariadenia mesta č. 44 nevyčerpané prostriedky musia byť vrátené na účet mesta, najneskôr do 31. 12 príslušného kalendárneho roka. Ak by aj teda nedošlo k zrušeniu uznesenia o poskytnutí dotácie, v prípade jej nevyčerpania by táto najneskôr do 31. 12. 2012 musela byť vrátená. Žaloba bola podaná na súd 30. 5. 2013, t.j. po zrušení uznesenia o poskytnutí dotácie, teda aj po termíne, do ktorého je poberateľ dotácie v prípade jej nevyčerpania povinný vrátiť. Za bezpredmetnú žalovaný považuje požiadavku žalobcu na objasnenie skutočnosti „prečo mestské zastupiteľstvo prijalo uznesenie, ktorým pozastavilo vyplatenie nevyčerpanej dotácie“. Aj keby nedošlo k zrušeniu uznesenia o poskytnutí dotácie, predmetný záväzok by z dotácie nemohol byť uhradený, a to jednak z dôvodu, že exekučný príkaz bol žalovanému doručený až po 31. 12. 2012, t. j. po dátume, kedy by aj v prípade nezrušenia dotácie museli byť nevyčerpané prostriedky z dotácie vrátené, ale najmä z dôvodu, že dotácia sa poskytuje na presne stanovený účel, ktorým však nie je úhrada záväzkov z minulosti. Navrhuje rozsudok potvrdiť a uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok bez zopakovania či dopĺňovania dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa, preto tak urobil bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 213 ods. 3,4,5 a § 214 ods. 2 O. s. p.). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli uverejnené v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 211 ods.2, § 156 ods. 1, 3 O. s. p.). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimku by mohli tvoriť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O. s. p.). Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

Podstatným pre rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci bolo vyriešenie otázky, či mesto Stará Ľubovňa je dlžníkom povinného a či pri podaní poddĺžnickej žaloby je pasívne legitimovaným účastníkom konania.

Pri posudzovaní dôvodnosti poddĺžnickej žaloby je podstatným to, že dôsledky predpokladané v ust. § 109 Exekučného poriadku možno vyvodzovať iba z porušenia povinnosti dlžníkom povinného vo vzťahu k pohľadávke povinného voči jeho dlžníkovi a nie vo vzťahu k pohľadávke oprávneného voči povinnému.

Podľa ust. § 109 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dlžník povinného nevyplatí oprávnenému alebo exekútorovi, ak sa na tom oprávnený s exekútorom písomne dohodol, pohľadávku bezodkladne po tom, keď sa mu doručil exekučný príkaz alebo keď sa stala pohľadávka splatnou, môže sa oprávnený domáhať vo vlastnom mene od dlžníka povinného na jeho všeobecnom súde vyplatenia pohľadávky. Nesmie však s dlžníkom povinného, ak ide o túto pohľadávku, uzavrieť na úkor povinného zmier, ani odpustiť jej zaplatenie. Dlžník povinného si v takomto prípade nemôže započítať ani svoju vlastnú pohľadávku, ktorú má voči oprávnenému.

Výsledkami vykonaného dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa bolo nepochybne preukázané, že žalované mesto Stará Ľubovňa prispievalo na činnosť občianskeho združenia - Mestský futbalový klub Goral Stará Ľubovňa dotáciami v súlade so Všeobecne záväzným nariadením č. 44 (ďalej len „VZN“) mesta Stará Ľubovňa o poskytovaných dotáciách, tiež prispievalo aj iným športovým klubom a organizáciám v meste. Na poskytovanie dotácií nemá žiadateľ právny nárok. Vyplýva to aj z čl. VII bod 1 VZN (č. I. 45 spisu). Pojem „dotácia“ je potrebné chápať ako darovanie. Mestskému futbalovému klubu Goral Stará Ľubovňa bola na základe jeho žiadosti schválená uznesením mestského zastupiteľstva mesta Stará Ľubovňa č. 245 zo dňa 21. 2. 2012 dotácia na činnosť pre rok 2012 vo výške 36.000 Eur (č. I. 39 - 40 spisu). V súlade s čl. V ods. 1 písm. e) VZN č. 44 mesto Stará Ľubovňa si vyhradilo právo kontroly efektívnosti využívania dotácie (č. I. 44 spisu). Mestské zastupiteľstvo na svojom zasadnutí dňa 21. 6. 2012 prijalo uznesenie č. 314, ktorým sa zrušila časť uznesenia č. 245, ktorým bola schválená dotácia pre Mestský futbalový

klub Goral Stará Ľubovňa a zastavilo sa vyplatenie nevyčerpanej dotácie na činnosť klubu vo výške 29.000 Eur (z dôvodu nesplnenia podmienok stanovených VZN č. 44, č. I. 41 spisu). Oprávnenie mesta na takýto postup voči MFK Goral vyplynul aj z čl. 5 „Ostatné dojednania“ Zmluvy o poskytnutí dotácie zo dňa 21.2.2012. Teda okrem čiastky 7.000 Eur, ktorá bola poukázaná Mestskému futbalovému klubu Goral Stará Ľubovňa dňa 16. 3. 2012 z účtu mesta Stará Ľubovňa na základe zmluvy o poskytnutí dotácií zo dňa 21. 2. 2012 už ďalšie finančné prostriedky pre tento klub na rok 2012 uvoľnené neboli. Za takéhoto stavu žalovaný nemôže byť dlžníkom povinného Mestského futbalového klubu Goral Stará Ľubovňa. Žalobca síce v konaní preukázal doručenie exekučného príkazu mestu Stará Ľubovňa, ale nepreukázal, že žalovaný je dlžníkom Mestského futbalového klubu Goral Stará Ľubovňa. Keďže v zmysle ust. § 109 Exekučného poriadku je pri podaní poddĺžnickej žaloby pasívne legitimovaný dlžník povinného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že mesto Stará Ľubovňa nie je dlžníkom povinného. Tým nie je splnená základná požiadavka na podanie poddĺžnickej žaloby, pretože mesto Stará Ľubovňa nie je pasívne legitimovaným účastníkom v konaní. Za takéhoto stavu správne postupoval súd prvého stupňa, ak z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie na strane žalovaného žalobu zamietol.

Za takéhoto stavu odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. V podrobnostiach je potrebné odkázať na skutkové a právne závery uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Odvolací súd dodáva, že nemal dôvod odchyliť sa od záverov prijatých odvolacím súdom v identickej veci, keď rozsudkom 3Co/119/2013 zo dňa 6. 11. 2013 posudzoval vec žalobcu Y. B. založenú takmer na totožných skutkových dôvodoch.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že neúspešnému žalobcovi bola uložená povinnosť nahradiť úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania. Trovy žalovaného v odvolacom konaní predstavujú trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu) á 61,41 Eur a 8,04 Eur režijný paušál, čo spolu predstavuje sumu 69,45 Eur. Uvedenú sumu odvolací súd ako náhradu

priznal JUDr. Rastislavovi Stašákovi, právnenmu zástupcovi žalovaného a žalobca je povinný ju zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zák.č.757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.